

Oral History Kosovo

INTERVJU SA DARDAN HOTI

Priština | Datum: 9. februara, 2018. godina
Trajanje: 5 minuta

Prisutni:

1. Dardan Hoti (Intervjuisan)
2. Aurelja Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjeta Beriša (Kamera)

Simboli komentara u transkriptu neverbalne komunikacije:

() – emocionalna komunikacija

{ } – intervjuisani objašnjava gestovima

Ostali simboli u transkriptu:

[] – dodatak tekstu da bi se bolje razumeo

Fusnote su redaktorski dodaci koje daju više informacija o mestima, imenima ili o izrazima.

Aurelja Kadriu: Predstavi se. Ime, prezime, starost, zanimanje...

Dardan Hoti: Aha okej, uvod, intro. Okej. Ja sam Dardan Hoti, dolazim iz Velike Kruše. Sad sam napunio 29 godine (smeje se), radim kao novinar i aktivista za ljudska prava. Ovo je jedno kratko predstavljanje mene, onako generalno.

Aurelja Kadriu: Da li se sećaš leta 2007. godine?

Dardan Hoti: Ne sećam se baš šta je bilo i kako je bilo i šta sam radio tokom 2007. godine. Znam da sam, kao i svake godine, bio na raspustu (smeje se) i bio sam učenik srednje škole. U to vreme sam počeo sa radom u jednom restoranu i istovremeno sam igrao u kulturo-umetničkom društvu tamo u Kruši. Tako neke aktivnosti, festivali koliko se sećam, u kojima sam učestvovao dok sam radio. Nije bilo nešto posebno, ne sećam se baš, posebno sada nakon deset godina, jedanaest pogotovo (smeje se).

Aurelja Kadriu: Kada si saznao ili kada si prvi put čuo da se proglašava nezavisnost Kosova?

Dardan Hoti: Osim informacija koja smo dobijali preko srestava za informisanje predhodno... spomenuo sam da sam bio u plesnoj grupi i nama su bili najavili jedno mesec ili dva unapred. Nama je rečeno da treba da se spremamo i da imamo jednu predstavu, znači, za taj momenat kada Kosovo bude proglasilo nezavisnost, u opštini Orahovac. I na neki način smo počeli da se navikavamo na reč nezavisnost, i da osetimo kako bi bilo da imamo... da je Kosovo nezavisno.

I... ali mi se nismo koncentrisali na taj deo, više smo se koncentrisali na onaj deo pripreme koreografije, organizovanja događaja koje je bilo na nama, i morali smo... bili smo jedina grupa u našoj opštini koja je morala da organizuje nešto. I to je bilo period od dva meseca možda pre nego da se to desilo, prije proglašenja nezavisnosti, mi smo imali neke informacije. Mada, bilo je dosta rezervi po ovom pitanju, da li ima će se sigurno desiti ili ne.

Aurelja Kadriu: A da li se sećaš gde si bio na dan nezavisnosti?

Dardan Hoti: Pola dana sam bio u Kruši, znači u mom rodnom mestu. Dok sam drugu polovinu bio u Orahovcu, na događaju koji je spremila opština Orahovac povodom proglašenja nezavisnosti. Znači, sa satima pripreme i odlaska tamo... ali u vreme kada se nezavisnost proglašena, bilo je negde popodne koliko se sećam, u tom momentu sam bio u Orahovcu, čekajući proslavu kao deo kulturo-umetničkog društva u Kruši.

Aurelja Kadriu: A jel možeš da kažeš nešto više o atmosferi tog dana? Šta si radio, kako je bilo?

Dardan Hoti: Koliko se sećam, bilo je mnogo hladno i znam da se naša grupa igrača loše osećala zbog toga što smo bili slabo obučeni, samo u košulje. I bili smo pod onim pritiskom, svakog časa smo čekali da se to dogodi, čekali smo da dobijemo tu lepu vest. Da se proglašava nezavisnost, morali smo da budemo spremni, tako da smo većinu vremena sedeli napolju. Jer ljudi su došli i svi su čekali proslavu,

svi su čekali taj trenutak. I ja sam se razboleo i faktički (smeje se), stvarno sam se bio prehladio zbog... ali, svuda je bilo ljudi po ulicama, i oni su čekali da slave, zastave, muzika... znam, pokušam da se setim svakog momenta toga dana, i da izaberem nešto što je posebno. Ali ovako je ukratko bilo do tri sata, bili smo zajedno i očekivali smo taj trenutak.

I posle, kada je proglašena nezavisnost, mi smo se okupili, izgledalo je kao da je bilo organizovano, svi ljudi na tom trgu gde je bio događaj. I igrao sam pred stotinama ili hiljadama ljudi koji su bili prisutni tog dana.

Aurelja Kadriu: Okej, puno hvala.